

Največji slovenski dnevnik

v Zedinjenih državah

Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian daily
in the United StatesIssued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

Telephone: CORTLANDT 4687.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Telephone: 2876 CORTLANDT.

NO 306. — ŠTEV. 306.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 31, 1918. — TOREK, 31. DECEMBRA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

Novi pruski kabinet

SCHEIDEMANN NA HAASOVE MESTU. — NAMENI RICHARD BARTHA. — WILSON NAJ POVE. KAJ IMAJO STORITI NEMCI. — EBERT SE VEDNO NAČELJUJE BERLINSKI VLADE. — NJEGOVA STRANKA IM A VEČINO V NEM. KABINETU.

Amsterdam, Nizozemsko, 30. decembra. — Neko berlinski poročilo naznaja, da so neodvisni socialisti v pruskem ministruju in uradniki pruske vlade, pripadajoči neodvisni stranki, so odstopili.

Centralni odbor vojaškega in delavskega sovjeta je imenoval Gustava Noske guvernerjem Kiela. Novi kabinet je imel prvo sejo v nedeljo ter je sklenil, naj po postane Philipp Scheidemann zunanjji tajnik kot naslednik Haasa. Noske naj načeljuje vojnemu departamentu, dočim naj bo Wiesner minister socialne politike.

Vse stranke so vzpizorile v nedeljo v Berlinu velike demonstracije, ki so bile pa še precej mirne kajti do spopada ni prišlo.

Berlin, Nemčija, 29. decembra. Richard Barth, ki je resigniral kot minister socialne politike, je rekel:

Najboljše je, da pošljemo takoj predsedniku Wilsonu mirovno komisijo. Komisija naj naprosi Wilsona, naj dikтира Nemčiji mir na podlagi demokratičnih principov.

Poljaki so v Varsavi odstavili vojaški in delavski Sovjet, zasedli brzojavni urad in vsa javna poslopja. Nemške vojske so razorožili. Vstavili so tudi nemške vlake, ki so prišli v glavno mesto ter zapovedali Nemcem, naj odlože orožje, kar so oni brez vsakega vstavljanja storili.

Monakovo, Bavarska, 30. dec. — (Poročilo Ass. Press.) — Ko sta dospela sem Ellis Dressel in Franklyn Day iz Boston, Mass., se je razširila po Nemčiji govorica, da bo Amerika kmalo poslala Nemcem živila. Oba sta člana ameriškega polništva v Bernu ter sta prišla v Nemčijo študirati ekonomske razmere.

Ta misija je čisto osebnega pomena in ni v nobenem oziru oficijelna. Kljub temu pa piše razni malih izjem, vne nemško časopisje da sta Dressel in Day člana ameriške živilske komisije.

Washington, D. C., 30. dec. — Neka brzojavka iz Curiha, Švica poroča naslednje:

Situacija v Berlinu je še vedno zelo kritična. Sovraštvo med zmernimi elementi in radikalno stranko vedno bolj narašča. Vlada noče prevzeti nobene odgovornosti za prelivanje krvi.

Skoraj vse berlinske tovarne so zaprte. Večera je bil vrh vroč spopada med par tisoč vladnih pristajati ter radikale. Radikaleci so zmagali, ker so bili oboroženi.

Berlin postaja vedno bolj izoliran od cele Nemčije. Liebknecht kateremu se je posrečilo dobiti kontrolo nad brzojavi, je v neprestani zvezi z Moskvo in Petrogradom.

Iz Bazla poročajo: — V Berlinu vlada kaos. Wolffova brzojavna agencija ni poslala še izza večera opoldne nobene brzojavke v Švico.

'Vossische Zeitung' poroča, da je dospel v Berlin boljševiški agitator Radek. Preko meje se mu je posrečilo priti s ponarejenimi dokumenti.

Iz Curiha poročajo, da v Nemčiji najbrže ne bo sklicana ustavotvorna skupščina ter da bo skoraj gotovo imela vsa oblast v rokah centralna komisija delavcev in vojakov.

Kodanj, Dansko, 29. decembra. Kriza, ki je že par dni vznemirjala Berlin, je končana. Ebertova vlada je še vedno na krmilu. Večera je poročilo, da je stopil dr. Karol Liebknecht na Ebertovo mesto, ni bilo utemeljeno. Vsed popolnega poraza so neodvisni socialisti izstopili iz Ebertove vlade. Večinski socialisti so v kabinetu v premoči.

Amsterdam, Nizozemsko, 29. decembra. — Mornariški svet nemške admiralitete in nemški morna-

Friderik Viljem

Kako živi prejšnji nemški prestolonaslednik v pregnanstvu. — Prebivalstvo se zanj več ne zmeni.

London, Anglija, 30. decembra. Iz neznanih virov se angleško časopisje v zadnjem času mnogo bolj zanima za nekdanjega nemškega prestolonaslednika kot pa za njegovega očeta.

Kakor pravijo zadnja poročila hodi Friderik Viljem okoli v za mazanem površniku. Njegov obraz je zabuhel, oči izbuljene. V svojih rokah, ki so neke kot ženske, ima neprestano cigareto in še vedno nosi kratko pristrizeno brke. Po njegovi postelji je razmetana obleka.

Priprosto ljudstvo na otoku Wieringen se več ne zanima za nekdanjega nemškega prestolonaslednika. Prepričani so samemu sebi, svojim mislim in svojemu spremstvu.

Največ dobička med prebivalci na otoku je vsled prihoda nemškega prestolonaslednika še napravil Dominie de Vries, ki je za \$500 dal v najem svojo dvonastropno hišo za pol leta, kar je šestkrat več kot pa znaša navadna najemnina na otoku. Vesel je pospravil svoje stvari in odstopal v Friesland, kjer živi njegova družina.

Kmalu je prišlo prinčevu pohištvo, ki je bilo že precej obrabljeno.

Kakor pravi poročevalec nekega londonskega lista, je prestolonaslednikova soba zelo majhna: s priprosto železno posteljo. Na mizi sredi sobe stoji velika fotografija njegove soproge ter fotografija princa Eitla Friderika in princa Oskarja. Po sobi so razmetani razni toaletni predmeti.

Poleg oljnatih peči, ki edina ogreva ta prostor, je ležal najljubši princ peš sivi ruski hrt. Ime mu je Putzel.

Friderikov zvesti spremljevalec major von Mueller ima majhno sobo nasproti svojemu gospodarju.

Skupna obednica v pritličju je tako majhna, da je polna, ako se de štiri osebe pri mizi. Skozi okno se vidi čez pusto nizozemsko zemljo v smeri proti morju. Tudi vrta je majhen.

Prine, kakor se pripoveduje pred svojim izgnanstvom ni igral biljarda, toda zdaj se ga pridno poslužuje, da prežene dolgečas. So, v katerem se nahaja biljard, ni tako proti, je tik obednice. Biljard je že star

Kako je kajzer bežal

Na kajzerja so bili oddani štirje streli. — Železniška postaja je bila bombardirana.

Amsterdam, Nizozemsko, 30. decembra. — Vorwarts, katerega en izvod je prišel čases sem, piše, da pripoveduje nekdo iz kajzerjevega spremstva v Ameron, gen, da je bil izvršen na kajzerja atentat. Zarota je dosegla svoj vršek, potem ko je cesarski begunec prišel na grad grofa Bentineka.

Pripovedovalec ne pravi, da je bil sam priča, pač pa, da je slišal da so bili oddani nanj štirje streli in da je sam smatral svojo službo za tako nevarno, da je pustil cesarja in je takoj odstopoval v Berlinu.

Neko drugo poročilo pravi, da se nahaja okoli gradu močna vojska straža.

Ko je nemški generalni štab svetoval Viljemu, da naj odstopi iz Spa, je najprej odstopoval v Alost v severni Belgiji. 10 minut potem, ko je vlak zapustil Belgijo, so francoski letalci bombardirali postajo, katero so dobesedno porušili. Nato so francoski letalci leteli nad cesarskim vlakom, katerega pa niso mogli bombardirati, ker so porabili vse bombe v Alost.

Navzlic prejšnjim častniškim poročilom, ni mogoče popisati sprejema, katerega je bil deležen cesarski begunec. Na vsaki postaji so se gnetle velike množice; mrgole je kot v mravljišču; vsakdo je hotel prehiteti drugega in se pririniti do Viljema, da ga je izžival in nanj pljunil.

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

in francoskega izdelka. Sukno je že na več krajih raztrgano in zašito. Prejšnji njegov lastnik je imel navado polagati na biljard gorečo cigaro ali cigareto. Krogle so razbite in palice kar najslabše.

Izgnance se smatra za privatno osebo in dobiva kruh, surovo maslo in meso na izkaznice. Vojni straže že nima in je pod nadzorom tamošnjega župana Peereboom-a. Največje so prebivalci otoka Wieringen ribiči. In nobeni ribiči v Evropi niso tako proti, nemški kot so ti.

Takvo je to društvo!

"Srbski Dnevnik" tako navdušen za Petra kot je bil navdušen svoj čas Zotti za Franca Jožefa, vprašuje v zadnji številki, kaj je to Jugoslovanski Informacijski bureau?

Pravi, da mu je le toliko znano, da mu načeljujeta Špiro Kučič in dr. Goričar, ki pa ne moreta dati nikakih informacij, ker nista bila že dvajset oziroma trideset let v starem kraju.

Nadalje ne ve, kdo je podelil Uradu pravico informirati ameriško javnost.

Ker je par newyorških Slovencev in Hrvatov spoznalo, da skuša dobiti italijanska propaganda na svojo stran vse ameriške liste ter da si vsemi sredstvi prizadeva pridobiti za svoje ideale ameriško javnost, in ker so ti Slovenci in Hrvati predobro vedeli, da protesti proti Italijanom v naših jugoslovanskih listih popolnoma nič ne zaležejo, so osnovali Jugoslav Information Bureau, kojega naloga naj bi bila povedati Amerikancem, kako je pravzaprav z italijansko-jugoslovanskim vprašanjem.

Prvi uspehi so se že pokazali. Newyorški "Times" je absolutno na strani J. I. B.; istotako sta tudi "Tribune" in deloma tudi newyorški "World".

Kolikor nam je znano, ne znajo Amerikanci srbsčine in večkrat zamenjujejo cirilico s — židovskim pismom.

"Srbski Dnevnik" naj piše skozi celo leto proti italijanski propagandi, pa ne bo med Amerikanci ničesar dosegel. Pečišica Srbov, ki ga čita, pa tudi najbrže ne bo zadostovala da bi se uprla italijanskemu navalu.

Jugoslav Information Bureau ni nastal z dovoljenjem "Srbskega Dnevnika". Možem, ki so ga ustanovili, niti na misel ni prišlo, da bi vprašali "Srbski Dnevnik" za svet, kajti znano jim je, da je cilj tega dnevnika samo — Karadjordje ter da lahko vse drugo vrag potira, samo da — Karadjordje ostane.

V uradu so ljudje, ki so bili še pred kratkim v domovini in so jim tamošnje razmere dobro znane. Ti ljudje dajejo uradu informacije, katere spravljajo stari ameriški državljani in ljudje širokega svetovnega obzora med ameriško javnost.

Večino vse, kar čita urednik "Srbskega Dnevnika" v uglednih newyorških listih v zadnjem času o našem vprašanju, je plod Jugoslav Information Bureau-a.

Velik plod, na katerega smo lahko ponosni!

Wilson v Carlisle

Wilson je obiskal mesto, kjer je bila rojena njegova mati. — Prebivalstvo ga je prisrčno pozdravilo. — Slabo vreme.

Carlisle, Anglija, 29. decembra. Pred ednik Wilson je danes v spremstvu svoje soproge prišel v državo in zimi v Carlisle. Toda slabo vreme ni moglo odvrti mestnega prebivalstva in mnogih tujcev, ki so prišli od zunaj, od prisrčnega sprejema. Velike množice so stale v vrsti na ulicah ter pozdravljale predsednika, ko se je peljal z železniške postaje, kjer ga je pozdravil župan Bertram Carr. Predsednik se je nastanil v Mitre hotelu.

Predsednik je obiskal Annetwell cesto, kjer stoji cerkev, v kateri je bil njegov stari oče pastor. Obiskal je tudi v Cavendish cesti hišo, katero je dal zgraditi njegov stari oče. Pozneje pa je prisostvoval cerkvenemu opravilu v kongregacijski cerkvi, kjer ga je pozdravil tamošnji župnik in škof. Tudi Wilson je na župnikovo prošnjo imel kratak nagovor.

V Mitre hotelu je bil predsedniku predstavljeni stari sobni slikar Thomas Watson, katerega je še učil predsednikov stari oče Thomas Woodrow.

Prijemni starega moža za roke je vprašal predsednik: "Ali se spominjate mojega starega očeta?"

"Skoro ne; bil sem še majhen deček", je odvrnil starček boječe.

Predsednik Wilson je pregledal listine, iz katerih se je mogla doznati, kje je živel njegov stari oče. Nato pa je predsednik Wilson odšel v poslopje Salvation Army, kjer je nekdanj stala hiša, kjer je bila rojena predsednikova mati. Na Warwick cesti stoji še poslopje, katero je zgradil oče predsednikove matere in v kateri je tudi preživela nekaj let svoje mladosti.

Ko se je predsednikova družba peljala proti hotelu je še vedno deževalo. V hotelu je ostal do enopolodne, ko je se je zopet odpeljal na kolodvor.

V svojem pogovoru je predsednik Wilson tudi povedal, kako bi skoro njegova mati utonila, ko se je peljala v Ameriko.

"Povedati vam hočem", je rekel, "kako bi se bilo skoro zgodilo, da te ceremonije danes ne bi bilo. Ko se je moja mati peljala v Ameriko, se je nekaj igrala z vrvo; nenaden sunek pa ji je skoro vrgel čez krov. Zavihtela je daleč nad vodo in k sreči se je obdržala in ni utonila".

Diplomati zapuščajo Petrograd.

Washington, D. C., 30. dec. — Državni department je danes objavil, da so vsi diplomati zapustili Petrograd razen švicarskega in perzijskega poslanika. Švedski in norveški poslanik sta pustila v poslaništvih svoje uradnike.

Za en biljon bankovcev, ki so bili natisnjeni v Združenih državah, je bilo poslanih v Rusijo na nekem ameriškem transportu, pa jih drže v Vladivostoku ter čakajo na odločitev japonskega, angleške, francoske in ameriške vlade, kaj je z njimi storiti. Pred nekaj časa je te bankovec naročila neka ruska banka, toda zaradi naglega menjavanja ruskih vlad je bilo stanje banke dvomljivo in se to vprašanje ni mogla rešiti. Prvotna je imela banka v rezervi toliko zlata, da bi lahko pokrila vrednost bankovcev.

Omska vlada, ki ji zelo manjka denarja, je prosila, da se ji izroče ti bankovci in tej prošnji sta se pridružila tudi ruska poslanika v Združenih državah in v Franciji. Združene države, da bi zadevo olajšale, so poslale denar v Vladivostok, da se ga more omska vlada takoj posluževati, kakor hitro o sklenejo zavezniške vlade.

Armada proti prohibiciji

IZ NASLEDNJEGA POROČILA JE RAZVIDNO, KAKŠNIH "DO-KAZOV" SE POSLUŽUJEJO VODNI APOSTOLI. — PRAVIJO, DA AMERIKANCI, KI SO POBIJALI LJUDI V FRANCIJI, NE SMEJO IMETI V AMERIKI BESEDE. — ANGLEŠKI DELAVEC BI RAJŠE IZGUBIL VOJNO KOT PA PIVO.

Pariz, Francija, 30. decembra. (Posebno poročilo newyorškemu "Sun-u"). Združene države in Anglija sta pred resnim problemom: vprico izrazite sovražnosti vračajočih se vojakov proti prohibicijski zakonodaji ter proti omejitvam izdelovanja in prodaje opojnih pijač, katere omejitve so bile uveljavljene tekom vojne. V obeh teh delalah je čuti glasove vojakov, ki izjavljajo, da je treba vse te omejitve odstraniti, da je treba prohibicijo razveljaviti in da bodo ti vojaki že gledali na to, ko se enkrat vrnejo domov.

Predno se sprejme taka ugotovila v njih resnični vrednosti, je pametno premetriti razmere, ki so očitno odgovorne za take izjave. V prvi vrsti so ljudje, ki so preživeli mesece ali leta z ubijanjem ljudi v tuji deželi ponavadi najbolj neogovorni v svojih nazorih glede domačih razmer. Izgubili so domačo perspektivo ter temelje svoje naziranje na vsakdanje življenje vojakov. To so ne-normalne razmere v človeški civilizaciji, kajti v nobeni drugi skupini mož, ki je prišla skupaj v gotovem namenu, ni najti tako velikega odstotka neogovornih, lakomskih in nezrelih mož kot jih je najti ravno v vsaki armadi.

Državljanske armade Združenih držav in Anglije so obstajale sprva povečini iz mladih možkih brez družine. Angleška armada je bila v teku štirih let vojne prisiljena poslati v Francijo oddelke, ki so bili, z izjemo častnikov, sestavljeni iz izključno iz mož, starih krog dvajset let. Iz istega vzroka je kazala tudi ameriška armada isto pomanjkanje čuta odgovornosti. Glede vprašanja pijače je temeljito naziranje vojakov izključno na osebnih navadah, katerih se je navzelo vojaštvo šele potem, ko je odšlo z doma ter pozabilo na tamošnje razmere.

Ti ameriški vojaki so živeli v deželi, v kateri tvori del dnevnega življenja skoro neomejeno uživanje vina in piva ter v gotovem obsegu tudi bolj močnih opojnih pijač. Ti ameriški in angleški vojaki so se navadili piti vino in pivo pri svojih dnevnih obedah kot so bili preje vajeni piti vodo. Težkoče, katerih so bili izpostavljeni so stavile vsake zahteve na njih ustrajnost in v zvezi s slabim učenjavanjem vode v gotovih krajih je postalo vino ali pivo potrebno nadomestilo za vodo.

Ameriški vojaki v Franciji so zamogli vsak dan tekom gotovih ur dobiti vina v neomejenih količinah. Vsed tega se je jeze na odredbo, da ne smejo dobiti doma ničesar, dokler se nahajajo v vojaških uniformah. Še bolj pa se je jeze na možnost, da ne bodo mogli dobiti nobene pijače, katere so se pravili, niti po njih demobilizaciji, če bodo slučajno živeli v kakih suhih državah.

Pri pogovoru s številnimi vojakmi je poročevalec "Sun-a" večkrat slišal izjavo: — Prohibicija bo morala iti, ko pridemo mi nazaj. — Na nadaljna vprašanja je večina vojakov podkrepila to izjavo z različnimi dokazi. Jasnno je, da ne nasprotujejo vojakmi prohibiciji zganja, vendar pa pravijo, da se jih ne sme oropati piva in vina.

Mogoče bi bil niti en odstotek navadnih ameriških vojakov vjen piti doma vino. Dve okoliščini sta, ki sta povzročili, da se je ameriški vojak v Franciji privadil pitju vina. Prvič je tukaj dejstvo da je v Franciji obilo navadnega vina in sicer poceni in drugič je dobival ameriški vojak višjo plačo kot drugi ter si je vsled tega lahko privoščil tudi kaj boljsega kot je navadno pivo.

Človek čuje zelo malo o pijano sti med ameriški vojakmi, katero

bi bilo treba pripisovati zavzivanja vina ali piva, vendar pa jih je mnogo, ki so postali žrtve močnih pijač, katere se jim je nudilo skrivoma ali drugače. Kot se zgodi to vedno je tudi v Franciji v bližini vojaških kvartirjev mnogo beznien, v katerih dobi lahko vojak toliko močne pijače kot si jo pozeži.

Francoski vojak imenuje svojo dnevno racijo vina "pinard". — Ameriški vojak, ki se vrača domov, hoče tudi imeti svoj "pinard", to je svojo dnevno mero piva ali vina. — Naj vzame vrag zganje, — pravi on, — a vsprico njegovega globoko vkoreninjenega zanimanja za domače razmere go tovo v precejšni meri uplival na prohibicijsko vprašanje.

Anglija se pivskega vprašanja ni lotila s prohibicijo, katero smatrajo najboljšje poučeni za nemogočo v Angliji. Angleški delavci bi baje rajše izgubili vojno kot pa svojo dnevno mero piva. Dočim je mogoče ta izjava pretirana, je vendar resnična, da je v času, ko so nemški podmorski čolni potapljal veliko število trgovskih ladij ter je izdala angleška vlada nujen poziv na ladjedelnice za pospešeno izdelovanje ladij, izbruhnilo več stavk, katere je bilo mogoče zasledovati prav do splošnega nezadovoljstva delavcev z odmerjeno jim racijo piva.

Omejitve v Angliji so obstajale v naslednjem: omejili so predvsem množino varjenih in zganjenih pijač. Nadalje so zmanjšali alkoholno vsebino pijač ter dočeli končno gotovo število ur, tekom katerih je prodajalec lahko prodajal opojne pijače.

Malostvejši slučaji pijanosti so v Angliji tako ojuočili pristajanje prohibicije, da so naprosili vlado, naj ohrani te omejitve vsaj do končne demobilizacije. Čuti je bilo tudi glasove, naj se napravi te navedbe stalnim. Zagovorniki te misli izjavljajo, da je bilo med tem časom veliko zmanjšanje splošnega pijančevanja, dočim trdijo drugi, da se ne nahaja velika večina angleških pijancev doma v Angliji, temveč v Franciji.

(To poročilo je res vredno, da ga vsakdo natančno prouči. Pristaši prohibicije gredo celo tako daleč, da sramijo ameriške vojske, ki so tvegali svoje življenje na bojnem polju, dočim so sedeli oni v svojih udobnih stanovanjih ter se na skrivnem udajali popivanju, proti kateremu se bore v javnosti. Vojaki, ki bodo prišli nazaj z malo širšim duševnim obzorjem kot ga imajo naši vodni apostoli, bodo že poskrbeli za to, da bo izginilo nekaj onega puritanskega licemerstva, ki se še vedno šopiri v gotovih krogih. Op. ur.)

Irsko izseljevanje.

London, Anglija, 30. decembra. Irci se bodo v bližnji bodočnosti v veliko večjem številu izseljevali v Ameriko kot pa pred vojno. — Mnogi Irci so vprašali na različnih ameriških konzulatih na Irskem, ako Amerika ne bo stavila zaprek irskim izseljencem. Povedalo se jim je, da zapreke ne bo nobene, samo da izpolnijo vse zahteve ameriške naselniške postaje. Ameriški sorodniki Ircem jim svetujejo, da se naselijo v Ameriki.

General d'Esperay v Carigradu.

Carigrad, Turčija, 30. dec. — Vrhovni poveljnik na vzhodu general Franchet d'Esperay je imel v nedeljo svoj slaven vohod v Carigrad, prišedši iz Soluna na francoski križarki "Patrie".

UREDNIŠTVO.

"GLAS NARODA"

(Slovenski Dnevnik)

Owned and published by

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY,

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.**LOUIS BENEDIK, Treasurer**

Place of business of the corporation and addresses of above officers:

52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izven nedelj in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko in za celo leto za mesto New York \$5.00
 Canada \$3.50 Za pol leta za mesto New York 3.00
 Za pol leta 2.00 Za četrt leta za mesto New York 1.50
 Za četrt leta 1.00 Za inozemstvo za celo leto 6.00

GLAS NARODA

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.50

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"

52 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Nemčija mora plačati za svojo krivdo

Nemški narod mora plačati škodo, katero je napravil in sicer žrtvam svojega nasilnega postopanja.

Ta škoda prekaša vsako domišljijo, ne le radi razdejanja, ki vedno sledi vojni, temveč raditja, ker je nemški generalni štab vojeval vojno na znanstven način ter študiral več let sredstva, kako bo na najbolj temeljit način uničil za dolgo dobo ekonomsko blagostanje ter produktivne vire zaveznikov.

Problem popravne je treba preiskati in rešiti pred vsakim drugim problemom in sicer iz naslednjih vzrokov:

1. — Vsled dolgi pripravi in vsled tatvin izvršenih tekom vojne, so bili vojni stroški Nemčije manjši v primer s prebivalstvom kot pa oni glavnih zavezniških dežel, posebno Francije, ki je bila temeljna postojanka zaveznikov.

Iz tega sledi, da je splošni ekonomski položaj in to kljub pogodbenim premirja, katere je morala sprejeti Nemčija, v slednji veliko boljši kot pa v Franciji, kjer je razdejanje najbogatejših provinc povzročilo veliko poslabšanje ekonomske produkcije.

Iz predloženega sledi, da ni zanimivosti za Francijo nikake različne zmage s tem tudi ne za zaveznike, kajti končna zmaga slednjih je praktično odvisna od zmage zaveznikov.

Vsled tega mora nemški narod vrniti vso lastnino, ki jo je ukradel ter povrniti vsa storjena škoda, kajti Nemčija je danes v ekonomskem oziru na boljšem kot pa Francija.

Elementarna pravica zahteva, da se popravi storjeno škodo v najkrajšem mogočem času.

Ne moglo bi se imenovati pravičen mir, če bi ostale nemške hiše polne predmetov, katere so nemški vojaki ukradli v Franciji in Belgiji, dočim naj bi se Francija in Belgija zadovoljili s papirnato zmago. Edina stvar, na katero morajo položiti Francozi in Belgijci svoje roke, so razvaline domov, katere so na sistematičen način uničili nemški vojaki.

Ekonomsko življenje Francije se more v polni meri pričetati šele tedaj, ko bodo do polne prejšnje mere razviti opustošeni okraj, ki so bili najbogatejši in najbolj industrijsko delavni v časih pred vojno.

Zmaga Lloyd George-a

Ministrski predsednik Lloyd George je triumfal pri angleških volitvah nad vsa pričakovanja celo njegovih najbolj upetih pristašev. Vedelo se je že vnaprej, da bo zmagala koalicija, a presenetljiva večina, katero je dobila sedanja vlada, namreč 519 izmed 707 sedežev v parlamentu, je presenetljivo in izvanredno dejstvo.

Brez dvoma so bile to v veliki meri volitve zmage.

V veliki meri je bilo to glasovanje tudi izraz zaupanja v velikega človeka — enega izmed maloštevilnih resnično velikih mož, katere je proizvedla sedanja vojna.

Program koalicije je bil bistveno Lloyd George-a njegovimi nazori in zmoglostmi. Kritiki so izjavljali, da predstavlja to slabost koalicije ter kazali na določeni program delavske stranke. Ta slabost pa se je izkazala kot — moč.

Niti odpad lord Northcliffe ni mogel oslabil podpore, katero je dal angleški narod svojemu vojnemu ministrskemu predsedniku.

Dopisi**Dawson, N. Mex.**

Zopet se oglašam v Glasu Naroda in naznanjam, da nas se ni zapustila španska influenza. Mnogo ljudi je bilo bolnih in nekaj jih je tudi umrlo. Toda tudi otroci niso zakuseli, kajti pri Toney Milavec so dobili eno hečko, pri Pštvi (?) in Jaseta (?) je gospa Štoklja pustila po enega sina. Tako so se izgube nadomestile. Zdeli mi se je mnogo dela in se vsa-ko lahko odpoteje. Prišlo je tudi sneti.

Pozdravljam rojake in rojakinje širom Amerike ter jim želim srečno Novo leto.

Frank Kosernik.

Richfield Springs, N. Y.

Ker ravno moj mož pošilja naročino, sem se namenila napisati nekaj vrstic.

Letino smo imeli dobro in smo z vsem zadovoljni.

Letošnje poletje je nas mnogo ženski pristopilo k Rdečemu križu. Večkrat priredimo skupno večerje in kak zabavni večer, da s tem več denarja napravimo, ker je toliko sirot na svetu.

Influenca nas je tudi dobro pre- rejšala vse od prvega do zadnje-

ga. Pa smo vendar vsi ostali pri življenju.

Vreme smo imeli dosedaj tako lepo kot spomladaj. Šele danes, 27. decembra, je prišlo snežiti.

Veseli bi me, ko bi se šlo katere druga farmacija oglasila.

Pozdravljam vse čitatelje in čitateljce tega lista ter voščim veso- lo in srečno Novo leto.

Fannie Hribar.

Pittsburgh, Pa.

"Vsi za enega, eden za vse", tako se je že nešteto krat povdajalo in govorilo. Le žalibože, ko se ta izrek jako malo vpoštevata med našim slovenskim narodom tukaj v Ameriki. Ali vendar pa moram reči, da se najdejo slovenske naselbine, katere se držijo tega izreka, ki jim je prinesel jako dober in koristen uspeh na narodnem polju.

Priložnost mi je bila dana dne 18. decembra t. l., ko sem bil povabljen na sejo, katero je imela imperialska naselbina zaradi družne prodajalne, katero so pred 6. meseci ustanovili, da bi nastopil kot slovenski govornik, kateremu povabil sem se tudi odval-

Ko sem prišel z vlakom na Impe-

rial, me je čakal na kolodvoru do- bro znani slovenski naprednjak Mr. Louis Tolar, kateri me je vljudno sprejel in peljal v združno prodajalno. Ko stopim v prodajalno, sem kar obstal in začudil sem se, ko zagledam pred seboj tako ogromno zalogo, katere nisem pričakoval. Moram reči, da bolj izgleda podobna veletrgovini, kakor pa zadržni prodajalni.

Iz združne prodajalne smo šli v Slovenski Dom, kateri je takoj čez ulico. Že zunanji pogled na stavbo mi je bil dokaz, da mora biti nekaj posebnega. Ali nisem se motil; ko so mi vse izkazali, sem bil kar začuden tej krasni uredi- vi prostorov, kateri so v tem Slo- venskem Domu. Moram reči, da sem že precej Slovenskih Domov videl tukaj v Ameriki, ali do se- danj še vse prekosa Slovenski Dom na Imperialu, Pa.

Točno ob 8. uri se je pričela se- ja, katere so se v obilnem številu vdeležili in se jako mirno zadržali. Sejo otvoril organizator za- družne prodajalne s primernim govorom v angleškem jeziku. Za njim je nastopil angleški govornik, za tem moja malenkost v slo- vensčini, za menoj slovaški govornik in za tem italijanski govornik. Vsi govorci so bili, kakor dobra in koristna stvar je združna prodaj- alna za delavski sloj. Govorilo se je tudi, da se ustanovi veletrgo- vina v Pittsburghu, katere bo v delavskih rokah in bo zalagala vse združne prodajalne pittsburske okolice. Ta veletrgovina se bo ta- keč ustanovila, kakor hitro se na- bere oziroma vpiše zadostno šte- viilo delničarjev. Delnice so po 10 dolarjev in si jih lahko eden več nabavi.

Omeniti in pojasniti pa moram, da te delnice niso samo za voe- trgovino, ampak so obenem tudi za združno prodajalno, tako da je vsak delničar združne prodaj- alne tudi delničar veletrgovine in pri obeh je vsak delničar dobiček deležen. Za to prekoristno idejo se je vpisalo na tej seji 11 novih delničarjev, ker so prepričani, da je jako koristno za delavski sloj združna prodajalna in veletrgo- vina ter s tem ostane ves dobiček delavcu. Dokaz temu je, ko imajo komaj 6 mesecev, kar imajo za- družno prodajalno na Imperialu in imajo že jako lep dobiček, ka- teri je ostal ves delavcem.

Ko sem se vračal z Imperiala, mi je bilo jako hudo pri srcu, ko sem celo stvar premišljeval, da kako so v tej slovenski naselbini napredni in še po nekaterih dru- gih slovenskih naselbinah v Ame- riki. Ali žalibože, ko je tako malo takih naselbin, da se zavedajo svojega napredka. Kaj pa z nami tukaj v Pittsburghu, ki je ena največjih slovenskih naselbin v Ameriki, pa je vse mrtvo in spi za vsaki slovenski napredek. Jaz bi priporočal, da bi se tudi tukaj v Pittsburghu Slovenci združili ter se zavzeli za združno prodajalno. Ampak ne samo za eno, temveč za dve združni prodajalni, ki bi prav lahko se vzdrževali v tako veliki naselbini kakor je tukaj v Pittsburghu. Zakaj bi tuje in ce- lo judu dobiček dajali, da si z na- šim dobičkom palače postavljajo? Ali ne bi bilo bolje, da bi ta do- biček sami v svoj žep spravili? Mislim, da bi jako dobro došel.

Novo leto je zopet nastopilo in s tem novim letom nastopilo tudi skupno in delujočo z roko v roki ter držno se izreka: "vsi za enega in eden za vse" in zagotov- ljen je naš napredek in boljša bo- dočnost.

Vi slovenski naprednjaki na Impe- rialu, pa le tako naprej in bo- dite vzor ostalim slovenskim na- selbinam v Ameriki.

Vsem slovenskim naselbinam po širni Ameriki pa priporočam, koder se nimate združne prodaj- alne, da isto ustanovite, ker s tem napravite jako dober in koristen napredek.

K sklepu tega dopisa voščim vsem slovenskim rojakom in roja- kinjam po širni Ameriki veselo in srečno Novo leto ter največji uspeh na narodnem polju.

Ivan Varoga.

Prvi: — Familijarnost ustvarja preziranj.

Drugi: — Tega sicer ne vem, a če prične kaka deklica klepati svo- jega fanta s prvim imenom, ima ponavadi svoje namene z njego- vim drugim imenom.

Kako se časi izpreminjajo! Vsi princ, kralji, knezi in drugi mo- rajo stopati na prste, da vidijo ameriške dečke.

Družabna odgovornost ženske

Sedaj, ko je veliko naših mož v vojaški službi, jih ženske nado- meščamo po tovarnah in delamo veliko drugih del, katere so pre- je opravljali naši možje in sin- vi. Do sedaj smo mislile, da nam ni treba znati jezika ter državnih postav in določb. To ni za ženske. Me smo skrbele za dom in to je bilo dovolj. Sedaj pa, ko moramo opravljati možka dela brez njih nam je žal, da ne poznamo države, bolje. Možje so se morali učiti an- gleščine, ako so hoteli dobiti dr- žavljanjski papir; me pa smo z njimi vred postale državljanke, ne da bi se posebej kaj storile za to. Toda ali ne mislite, da bi morale biti me državljanke po svoji lastni pravici in ne samo zato, ker smo poročene z državljanji?

Če so naši možje doma ali ne moramo priznati, da bi nam bilo velikop omagano, ako bi znale je- zik in tudi nekoliko zgodovine na- še dežele. Otroci gredo v ameriške šole in imajo ameriške učitelje. Uče se angleščine in hočejo, da matere razumejo in govore jezik katerega se oni uče. Z angleščino se otroci uče tudi spoznavati ame- rikanske razmere in navade, kar skušajo potem tudi nam dopedo- dati in me jih ne razumemo prav- ker se nismo tega nikdar učile, o- troci nam postanejo tuji. Ko od- rastejo jih je še težje umeti raz- ven če se z njimi vred učimo.

Ako se učimo spoznavati ame- rikanske razmere, kmalu znajde- mo, kam se nam je obrniti za po-

mož v slučaju potrebe. Najdemo lahko varstvo zopet nepošteno po- sojevalce denarja ali notarje, ki so vzeli naš denar in nas vodili za nos. Izvemo tudi lahko, da se nekateri zdravniki nepošteno in da hi varno obračati se do takih.

Ako tudi nismo več v cvetju mladosti, vendar še ni prepozno učiti se novega jezika in novih običajev. Bolje bo za nas, kakor tudi za naše možje, ako to storimo. Kakor hitro se naučimo deželni je- zik, lahko branimo svoje pravice. Poleg angleščine se naši možje u- če pri vojaki spoznavati Zdrže- ne države in njih običaje. Domov prišedši bodo tudi od nas prič- kovali, da bomo natančneje po- znale deželo, za katero so se bori- li. Kako bodo veseli, ko bodo vi- deli, da se niso varali!

Velikokrat dobimo obvestila iz vojske, katerih pa ne moremo čit- tato. Možje sami nam večkrat ne morejo pisati, včasih ne dobimo podpore redno in ne vemo kaj sto- riti, z znanjem angleščine si pa ta- koj lahko pomagamo.

Združene države se bore za de- mokratijo, smo čule, pa veliko- krat ne vemo, kaj to pravzaprav pomeni. Demokracija pomeni ena- kopravnost za vse, pa tudi pomeni vsem enake dolžnosti. Če nam dr- žava da enake pravice, potem imamo tudi dolžnost, da se učim- te pravice spoznavati in jih upo- rabljati.

Dežela, katere ne razumemo in katere tudi naš ne razume, nas ne

RAČUN JUGOSLAV INF. BUREAU.**D o h o d k i:**

	Prebitek 1. decembra 1918.	\$185.48
Dec. 16—18. Mr. Louis Mikulić, nabiralec		\$ 10.00
Dec. 16—18. Mr. Andrej Repić		1.00
Dec. 16—18. Mr. Josip Trost		2.00
Dec. 16—18. Mr. Peter Slabe		5.00
Dec. 16—18. Mr. Frank Ivančič, nabiralec		15.00
Dec. 16—18. Mr. Paul Nakrst		3.00
Dec. 16—18. Miss N. N. Pratt City, Alab.		5.00
Dec. 16—18. Mr. Blaž Gaber		5.00
Dec. 16—18. Mr. Frank Vauptoč, nabiralec		18.10
Dec. 16—18. Miss Josefina Černe		5.00
Dec. 17—18. Mr. Ivan Marušić, nabiralec		38.00
Dec. 17—18. Mr. Andrej Repić		1.00
Dec. 17—18. Mr. Mrs. L. Pellitsch		1.00
Dec. 17—18. Mrs. Mary Pousch		2.00
Dec. 17—18. Mr. F. Paleich		5.00
Dec. 18—18. Mr. Martin Kastelic		1.00
Dec. 18—18. Mr. Peter Rode, nabiralec		5.50
Dec. 18—18. Mr. Frank Novak, nabiralec		60.00
Dec. 18—18. Mr. Alois Miller		5.00
Dec. 18—18. Mr. Anton Binecki		4.60
Dec. 18—18. Mr. Joe Berkopce		1.00
Dec. 18—18. Mr. Anton Prijatelj		1.00
Dec. 19—18. Mr. Geo Lisac		5.00
Dec. 19—18. Rev. M. J. Golob		10.00
Dec. 19—18. Rev. Benigen Snoj		5.00
Dec. 19—18. Mr. Paul Bartol		1.00
Dec. 19—18. Mr. Geo L. Brozić		25.00
Dec. 19—78. Mr. Martin Mentony		1.00
Dec. 19—18. Mr. L. Susteršič, nabiralec		11.50
Dec. 20—18. Mr. Valentin Lebar		5.13
Dec. 20—18. Mr. Fedr. Bartory		5.00
Dec. 21—18. Mr. Peter Schultz		5.00
Dec. 21—18. Mr. Josip Kramar		1.00
Skupaj		\$449.31

I z d a t k i:

Dec. 16—18. Za pisalne potrebšine	\$ 90
Dec. 17—18. Za poštnino od Dec. 16—21	3.79
Dec. 17—18. Za plačo osebju	10.00
Dec. 21—18. Za pisalne potrebšine	2.15
	\$ 16.84

Prebitek 21. decembra 1918. \$432.47

PRISPEVKI ZA JUGOSLAV INF. BUREAU.

Ferd. Petek, Hoboken, New Jersey	\$ 1.—
John Kerč, Hoboken, New Jersey	1.—
Rafael Hojak, Hoboken, New Jersey	1.—
Martin Kuzmek, Hamilton, Mont.	5.—
Bartol Yerala, So. Tacoma, Wash.	2.75
Ana Habjan,	1.—
Antonijsa Setnikar,	1.—
Anton Pavli,	1.—
Janez Podboršek	1.—
Ivana Podboršek	13.—
Josip Podboršek	1.—
Valentin Pavlič	1.—
Antonijsa Pavlič	1.—
Katarina Pavlič	1.—
Karol Kovč	1.—
A. Jerman	50
Frank Pirc	50
Antonijsa Zupane	50
Terezija Ručigaj	50
Mike Vavpotič	25
Mary Vavpotič	25
Ivanka Žagar	25
Cecilijsa Štefanič	25
John Jare	10
Frank Grašek	25
Josip Tičar	10
Ivan Kuhar	2.—
Vincenc Štampelj	1.—
Lovrena Pogačar	50
Valentin Orehek	50
Alojzj Rupnik	1.—
Skupaj	\$28.85

Jugoslovanska Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, box 251, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VEHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. J. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., NS. Pittsburgh, Pa.

NADZOBNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. 'M', So. Chicago, Ill.

IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POBODNIKI:

GREGOR J. PORENTA, box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, S. R. box 24, Export, Pa.

PROBNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr. 432-7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 624-2nd Ave., Duluth, Minn.

MATT POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

EUDOLF PERDAN, 6026 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

FRANK ŠKREBEC, Stk. Yds. Sta. box 63, Denver, Colo.

GREGOR HREŠČAK, 407 - 8th Ave. Johnstown, Pa.

Jednotino Glasilo: GLAS NARODA.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne podiljatve naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali ne- radna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugo- slovanom za obilen pristop. Jednota posluje po "National Fra- ternal Congress" lestvici. V blagajni ima okrog \$300.000 (tri- stotisoč dolarjev). Bolniških podpor, poškodnin in smrtnin je še izplačala do \$1,500.000 (en milijon in pol dolarjev).

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bol- nik si je svest da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po raznih naprednih sloven- skih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitev novih. Društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

bo upoštevala. Kakor hitro pa zna- mo jezik, bomo tudi lahko brani- li svoje pravice. Ako ceste okoli- hiše niso snažne in v redu, se la- hko na pristojnem mestu pritožimo. V slučaju bolezni brez težave naj- demo dobrega zdravnika. Naših otrok gotovo ne bomo pustile po- noreti iz same brezbriznosti, ker jim ne znamo preskrbeti zanesli- vega zdravnika.

Ženske opravljajo dandanes vsa- kovrstna dela, kakor nikdar pre- je. Tudi me ženske tujih narodno- sti hočemo pomagati in storiti svojo dolžnost. Če sklenemo, da se bomo učile spoznavati našo no- vo domovino, nam bo tudi mogoče pripraviti prijeten dom za moža in družino ko se vnejo iz vojske. Če- nili nas bodo mnogo bolj, ko bo- do vidili, da smo se z veseljem zavzele za nove razmere in izbolj- šale domače življenje. Potem bo- mo prave Amerikanke.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srečni naznanjam vsem prijateljem in znanem žalostno vest, da je po kratki in mučni bo- lezni v bolnišnici na Bessemer, Pa. umrl naš ljubljeni brat, so- preg in oče

MARTIN MARTINČIĆ.

Pokojni Martin je bil rojen pred 27 leti v St. Jerneju na Kranjs- kem, kjer zapušča svojo ljublje- no soprogo in hčerko ter mater, tri brate in tri sestre, v Ameriki pa mene spoda, podpisane brata, V Ameriki je bival v drugič 5 let, od kjer je bil namenjen po- knežini vojni zopet v svojo ljub- ljeno osvobodeno domovino, a kr- ta bolezen pljučnica mu je pre- gata nit življenja. Pokojni je bil član društva Delavce št. 71 SDPJ. in Samostojnega društva na Bes- semer, Pa., ki sta mi privedla do- stojen pogreb in položila krasno venec na njegov grob.

Iskrena hvala vsem ondodnim rojakom, ki so mi stali na strani v tem težkem času, zlasti g. Ivan Bratkovič, Alojzj Hribarju in Ivan Jevnikarju za njih trud in požrtvovalnost.

Pokojnega Martina priporočam v blag spomin.

Conemaugh, Pa., 24. decembra 1918.

Franc Martinčič, zalujoči brat.

V starem kraju živiči:

Marija Martinčič, soproga.

Mož, ki ni bil...

SPIJONSKA POVEST IZZA ČASA RUSKE REVOLUCIJE.

SPISAL DAVIN PINSKI.

(Nadaljevanje.)

Vilbušević pa resnično ni poznal Barinova ter je komaj kedaj čul njegovo ime. Vsled tega je pustil uradnika kričati ter molčal. Nato je pa je uradnik iznova prišel: — Gotovo pa poznate Mirtova, Pavla Mirtova, onega lajajočega psa, ki piše one nšive podlistke?

Vilbušević je poznal Mirtova ter odgovoril, da mu je znan. — Torej ga poznate! Povej mi, kako pogosto je prišel v vaš urad?

Vilbušević ni mogel odgovoriti povsem natančno in uradnik je zopet udaril s pestjo po mizi. V istem času je eden izmed ostalih dveh uradnikov skušal pomiriti kričočega uradnika.

— Ali ne vidite, da govori resnično? Ni treba tako skakati nanj. Povedal vam bo gotovo vse, kar vse. Vse, kar ve, pa sploh ni dosti važno. Vzememo, da pozna Mirtova in Larina? Saj vendar poznate Larina, kaj ne?

— Da.
— Pa kaj zato, če ga pozna? Vi gotovo poznate tudi Zarova, kaj ne?

— Da.
— To je najmanjše važnosti. Dečko je korektor pri listu ter mora poznati dopisnike. Kot korektor jih mora poznati vse. To je del njegovega dela. On jih tudi lahko vidi skupaj. Saj se včasih sešanejo, kaj ne? Ali ste se že kdaj vdeležili takega sestanka? Seveda, ste se, seveda. Zakaj pa bi se ne? Saj ste vendar korektor, kaj ne? Ostali uslužbeni tiskarne so se tudi vdeležili takih sestankov, kaj ne? Naprimer stave? Ali niso bili tudi poleg?

Vilbušević ni mogel odgovoriti na ta vprašanja, a tudi ni rekel, da se je to dejanski godilo. Bil je v veliki zadregi. Navzoč pa so si njegovo zadrego razlagali po svoje. Mož s sivo brado, ki je govoril preje navedene besede, je nadaljeval uljudno, prepričljivo in sladko:

— Seveda, vsi so se vdeležili takih sestankov. Dečko je zelo slab. To prihaja od omotice. Težko je govoriti z njim. Ubogi dečko!... Ali so se tudi tuji vdeleževali takih sestankov?... Popolni tuji, ki nimajo nikake zveze s tiskarno? Kaj ne, tako je bilo?

Vilbušević je postal rdeč kot rak. Mož s sivo brado pa se je smejal dobrohotno ter nadaljeval:

— Ali vam nisem rekel, da vam ni treba kričati? Fant bo že vse sam povedal. Svetujem, da ga pustimo sedaj pri miru. Naj se dobro prespi in pride zopet k moči. Bled je kot zid. Ubogi deček! Ali se pogosto onesvestiš? To se dogaja sicer le pri ženskah. Mlademu fantu se kaj takega ne spodobi. Ali ne mislite, gospodje, da sedaj lahko odide? Ne more nam povedati nobene stvari. Pa mimogrede rečeno, kdaj se je vršilo vaše zadnje zborovanje v uradu? Popolnoma vseeno je, kaj ste govorili tam. Gre le za čas, ko ste prišli skupaj. Ta teden? Pretekli teden? Pred dvema tednoma? Od govorite na to vprašanje in potem lahko greste. Kdaj se je vršilo zadnje zborovanje?

Vilbušević se je zdelo kot da se ga hoče iznova lotiti omotica. Govorili so o oproščenju in stari mož s sivo brado je gotovo mislil, kar je govoril. Vilbušević se ni mogel odločiti če hoče odgovoriti na vprašanja ali ne. Pred dvema tedni se je vršila seja članov uredniškega štaba in več uslužbenecv tiskarne je bilo prisotnih, a on se

ni mogel spomniti na noben način kaj se je razpravljalo na tem sestanku.

V onem trenutku je pričel govoriti tretji mož.

— Izpustimo ga.

— Ne, — je odvrnil mož s sivo brado. — Kdaj? — To je vse, kar hočemo vedeti.

— Pred dvema tedni, — je odgovoril Vilbušević.

— Ne razburjajte se. Gospod Vilbušević še lahko postane eden naših najboljših sodelavcev in pomočnikov. Prišel je že na izvrsten način.

— Res, zakaj pa ne? V dobro družbo boš prišel, ha, ha, ha! Pa tudi če nočeš, te že imamo. Ti si že govoril!

Zadnje besede je izgovoril z velikim povdankom ter se pri tem ostro ozrl v Vilbuševića. Mi že vemo, da se je vršilo v četrtek pred dvema tedni, zborovanje v uradu lista. Tam ste razpravljali o stvarci, katere so nam dobro znane. Ali razumete? Vršilo se je zborovanje in vi ste nam to izdali. Ker pa ste že pričeli, greste tudi lahko še naprej. Danes ste govorili za nič, a z jutrišnjim dnevom boste plačani. Ne sicer dosti, kajti vlada je uboga. Rusija ni Amerika in tukaj se ljudje ne vajojo v denarju. Predsednik šam ne dobi dosti. Ha, ha, ha, kaj pravite nato?

Vilbušević je molčal ter ni mogel ničesar odgovoriti, kajti glava mu je popolnoma odpovedala.

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

— Ti molčiš? To je slabo, — je rekel stari mož. — Jaz namreč zahtevam odgovor. Pojasniti ti moram, da nisem jaz prav nič zaplan in da tudi nisem padel v omotico. Lahko sem pokonec celo noč

če je treba in ti mi boš odgovarjal. Vse, kar moraš reči je "da", kajti jaz ne trpim nobenega "ne". Kaj praviš na moj predlog?

— Razmišljal bom o tem, — je ječal Vilbušević.

Uradnik pri mizi je že dvignul pest, da udari iznova po mizi, a

starejši mož ga je zadržal.

— Dobro, naj se premisli. Zakaj bi se ne? Ne sme priti na misel, da ga je hotel kdo siliti. Vedeti pa mora, da se sedaj ne more več umakniti. On je že govoril. Tudi če sedaj tisočkrat zanika stvar,

je od sedaj naprej naš. Mislim, da lahko gre. Pojdite domov. Ali

naš kaj denarja? In napol oblečen? Vzeti morate taksi. Plača?

Peindvajset rubljev na mesec. To ni dosti kot sem že rekel, a z vašo

plačo kot korektor boste že izhajali. Sedaj lahko reste. Zbogom!

Vaš naslov imamo. Ne tuhtajte preveč in bodite previdni, razume

te? Pri nas se vam bo dobro godilo. Le domov in prespite vse.

Vilbušević je odšel iz urada kot človek, ki hodi v spanju. Ob

čuti lni niti velikega mraza, ki je vladal po cestah. Vedel tudi ni,

kako je došel domov. Ali je tekel ali hodil polahko? Navdajala ga

je le ena misel: on je govoril. Obljubil je tudi, da hoče razmišljati o

tem, če želi postati spijon!

Prišel je trepetati v njem slehni najmanjši živci. Kako se je

moglo zgoditi vse to? Skušal je misliti nazaj ter si stvoriti pojem,

kako se je vse završilo. Trudil se je na vse načine, da si ustvari po

jasnilo, a skušal je zaman. Ko je prišel v svojo sobo, se je slekel ter

emahnul na posteljo, kjer je trdno zaspal.

Ko se je prebudil, si je na vse načine prizadeval utrditi v se

bi mnenje, da so bile to le mučne sanje. To pa se mu ni posrečilo

vsprlo razmetanega papirja ter onega posebnega duha, ki je ostal

v sobi.

Takrat mu je postalo težko in mučno pri sre. On je govoril:

Izrekli so iz njega informacijo o sestanku, ki se je vršil v uredni

stvu in on je obljubil, da se bo premislil glede službe, katero so mu

obljubljali!

Sklenil je, da bo v uradu povedal vse, kar je bil doživel v do

tični noči, a končno ga je zadržal sram, kajti čutil je, da ne bo v

članu nikomur več pogledati v oči. Kako bo mogel priti na dan s

priznanjem, da je bil tak bedak? Ljudje bi ga pričeli smatrati za

človeka, ki ne zna zadrževati svojega jezika.

Ko je stal pred uredniškimi prostori, je prišel naenkrat na mis

sel, da ne sme več delati s svojimi prejšnjimi tovariši, da mora za

pustiti svoje mesto.

To je tudi storil in sicer brez vsakega pojasnila. Izogibal se je

tudi vsakemu srečanju s svojimi prejšnjimi tovariši, kajti slednji bi

ga gotovo vpraševali in odgovarjati bi jim moral z lažni.

(Dalje prihodnjic.)

Zmagalec nad Rooseveltom.

Z ameriško kupacijsko armado, in je najmanjši nemški letalec ter

29. decembra. — Mladi nemški tehta asmo 94 funtov. Takoj, ko

avijatik Donhauser, ki trdi, da se je pričela vojna, je stopil kot

premagal poročnika Kventina Roo-

letalec v armado in je opravljal

sevelta v zračnem boju, je danes

povedal nekemu časnikarskemu

poročevalcu, da mu je dan po tem

ko je bilo sklenjeno premirje, iz

boju njegov poveljnik naznačil,

da je Amerikanece, katerega je iz

strelil, Roosevelt. Takoj nato so

prideh nemški avijatik pripravi-

ljati pogreb za poročnika Roose-

velta.

Pred